

www.srb.nl

September 2017 - Jaargang 21 - Nr.9

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

CD
VAN DE
MAAND
September

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

ELLES BAILEY

WILDFIRE

September

Mijn eerste kennismaking met Elles Bailey, een talentvolle nieuwkomer /zangeres/songschrijfster uit Bristol UK. Haar debuutalbum "Wildfire" (rel.datum 1 sept.2017) is pittig, strak gespeeld, knap geproduceerd en scherp opgenomen.

Elles heeft haar specifieke stemgeluid te danken aan een longontsteking toen ze drie jaar was en die zowel viraal als bacterieel was. Haar stem was sindsdien nooit meer hetzelfde...maar kreeg net dat rauwe randje en werd hiermee uitermate geschikt om de blues te zingen. Eerlijk gezegd moest ik er een beetje 'inkomen', maar na een paar nummers begon ik er echt van te genieten. Grappig dat het album is opgenomen in Nashville, Tennessee, maar verder is afgemaakt in Tetbury, UK.

Een aantal gerenommeerde muzikanten speelt mee in de Blackbird Studio's: Bobby Wood, Chris Leuzinger, Mike Brignardello (Lynyrd Skynyrd) Wes Little (Stevie Wonder, Melissa Etheridge) en zelfs top-songwriter Roger Cook. In de UK werd het geheel nog eens samengesmolten met de hulp van toetsenist Johnny Henderson (die we kennen van o.a. Matt Schofield en Ian Siegal) en gitaar-talent Joe Wilkins, die al meteen op het openingsnummer een slide-intro weggeeft waar je kippenvel van krijgt.

Het rokerige stemgeluid van Elles is een lust voor het oor en spreekt overtuiging uit.

"Let me hear you scream" spreekt me erg aan. Dit nummer heeft echt veel power.

Mooi is dat er daarna een rustiger nummer volgt, "Shake it off", dat een mooie afwisseling geeft met o.a. prachtig dobro werk. Ook "Girl who owned the blues" vind ik een bijzonder nummer. De single die men gekozen heeft, is "Same flame", een vrij stevige rocker.

Wildfire is een mooie mix tussen blues, rock en country geworden. Zoiets dat je graag eens live zou willen zien.... Programmeurs: boeken jullie weer eens iets fijns om naar uit te kijken als het slechte weer begint dit jaar?

Luister maar eens goed naar deze cd, ook naar de teksten en ga er goed voor zitten, is mijn advies. Mij heeft het beluisteren van de cd plezier gebracht. Nu ben ik natuurlijk heel benieuwd wat jullie er van vinden!

Meer informatie over Elles Bailey is te vinden op: www.ellesbailey.com en te beluisteren op: <https://www.youtube.com/watch?v=HizOCpSY6hU> (Wildfire) en <https://youtu.be/AdmwPAiaDCI> (Same flame)

Esther van Rees

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

DOUG MACLEOD

BREAK THE CHAIN

"Doug MacLeod is an acoustic roots master, He has been using guitars and voice to create his own unique musical vision for over fifty years..."

"Elwood Blues, aka Dan Aykroyd, The Bluesmobile Radioshow"

In twee zinnen de importantie van deze meester samengevat. Het titelnummer van deze plaat gaat over het doorbreken van de cycli van huiselijk geweld. Dat raakt mij persoonlijk. Iets wat de Nederlandse pers niet heeft gehaald is dat vorig jaar Brandon Parker, een van de kleinzonen van Otis Redding, een familie met wie ik zeer goed bevriend ben, door zijn partner om het leven is gebracht na een historie van geweld. Dexter Redding, de vader van het slachtoffer, is hier zeer waarschijnlijk erg bang voor geweest. Break The Chain. Jesse MacLeod, zoon van Doug, heeft aan dit nummer meegeschreven en is er ook op te horen.

Dit album is het derde voor Reference Recordings, opgenomen "Prof." Keith O. Johnson. Deze engineer neemt speciaal op: alles in 1 keer live, zonder effecten en overdubs, dus the real thing. Zonder het overige werk van Doug MacLeod erbij te halen stel ik dat deze manier van opnemen een fantastische keus is. Alle 12 tracks snijden door je ziel en pakken je bij je ballen.

Doug heeft een eigen soul. Wat een stem, wat een instrument beheersing! Iedere noot en ieder woord zijn raak. Soms verhalend, (Mr. Bloozeman), soms in een shuffle (opener Going

Down To The Roadhouse). Zijn begeleiders duwen hem op de achtergrond vooruit, soms zijn ze geheel afwezig, wat ook mag. Lonesome Feeling is een tweede Need Your Love So Bad. Het kale arrangement van dit nummer is zo treffend! Ik ga helemaal stuk van deze plaat.

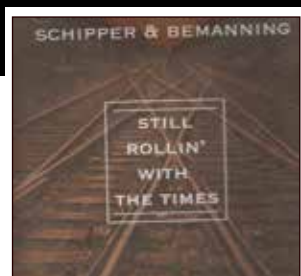
What The Blues Means To Me, zonder begeleiding, in gesproken woord; hiermee helpt hij een ieder die steeds moet uitleggen wat de blues met je doet. Laat dit horen, en je hoeft hierover nooit meer wat te zeggen.

Doug is een familieman en hij kookt graag voor zijn Patti. Zijn liefde voor het thuisfront spat de speakers uit in Going Home. Bijna acapella, bijna gospel. Heel zachtjes, af en toe, raakt hij zijn gitaar. Hij predikt dat aan het eind van iedere tournee die allerbelangrijkste dag er steeds weer is: Going Home.

Treffend is dat Break The Chain hierna komt. De tegenstelling van het warme thuisfront, of dat huis waar achter de voordeur.....

Break The Chain is tot nu niet alleen de beste plaat van deze eeuw, maar ook de meest veelzeggende, door de echte emotie. Het zal nog vele luisterbeurten vragen om ieder woord goed te plaatsen; ik verheug me op die luisterbeurten. Hoeveel sterren krijgt deze plaat (ook al doen we daar niet aan)? Hoeveel sterren staan er aan de hemel?

Ton Odijk

SCHIPPER&BEMANNING STILL ROLLIN' WITH THE TIMES

Kees Schipper (1954) is al bijna 50 jaar “on the road”. Op zijn 13de had hij zijn 1e optreden en trad kort daarna tot de band Catbox toe.

In de 70'er jaren begon hij serieus muziek te maken met de zeeuwse symfonische rockband Melrose Abby. Dit werd een springplank voor zijn verdere ambities. Na in meerdere bands te hebben gespeeld (o.a. Lois Malone en Taxfree Jam) begint Kees, zoals hij het zelf zegt, aan zijn eerste rondje Schipper & Bemanning, om zich daarna weer aan te sluiten bij andere bands.

Zijn voorliefde voor Taj Mahal, John Lee Hooker, Robert Johnson en later ook Robben Ford, is de basis voor de blues(rock) van Schipper & Bemanning. Kees speelt ook graag in kleine akoestische settings. Tussendoor studeert hij af als popdocent aan het Rotterdams Conservatorium en wordt project-leider bij popmuziek/jongerencentrum The Popcorner. In 2012 brengt Kees zijn 1e solo-cd uit: Freeride. Hij treedt veel op in Nederland, maar ook in Duitsland. Daarbij is hij ook al jaren één van de vrienden bij Bert Heerink & Friends.

Nu is Kees toe aan zijn derde rondje Schipper & Bemanning: **Still Rollin' With The Times**.

Op de cd speelt Kees gitaar; Silvester van

Rijckevorsel en Mark Eshuis op drums (beiden nemen 5 nummers voor hun rekening), Carel de Neeve (ex Magic Frankie) op bas, Paul Kruis op gitaar en sinds kort Co Vergouwen op toetsen. Still Rollin' is een heerlijke bluesrock-cd met uptempo en slow-blues. Steamrolling Train, Dirty Old Town, So Wrong en Would I Lie To You zijn van eigen hand en de rest zijn covers, waarbij toch vermeld mag worden dat alle nummers best wel met een eigen sound worden gespeeld. Hier mag ook wel de bijdrage van Michel Meijer genoemd worden als mixer.

Zijn er hoogtepunten of uitschieters?

Voor mij niet, de hele cd is best de moeite waard. Deze cd is niet alleen maar “teveel rock” of “teveel blues” zoals er toch nog wel gereageerd wordt door sommige programmeurs, maar een prima band met veel bluesrock in het hart.

Deze cd wordt, hoop ik, een opstapje naar, wat Kees zelf ook aangeeft, heel veel luister- en speelplezier in de Nederlandse zalen. Na de zomervakantie komt er een promotourtje om de cd onder de aandacht te brengen. Dus vol verwachting kijk ik uit naar de tour.

John van der Linden

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

ST. LOUIS SLIM EMPTY PLACES

Empty Places is de vierde CD van dit Do-it-yourself quintet uit (de regio) Rotterdam.

Hun vorige cd, "Desolated Tracks", alweer uit 2015, vloerde mij compleet. Helaas ben ik hem kwijt (?????), maar die plaat staat hoog op mijn favorietenlijstje. Misschien was ik daarom wel teleurgesteld toen ik Empty Places voor het eerst draaide. De opener is weer een instrumentaal, maar een vreselijk gedrocht. Funky; op het moment dat je denkt: "Nu komen de blazers", komt de harmonica, die daarvoor te iel is.

Het tweede nummer, "Just A Little Bit" van Roscoe Gordon klinkt rommelig, gehaast, en doet geen recht aan het origineel. Maar dan!

"Whole Lot Of Trouble", een eigen nummer: BAM! Een recht-op-en-neer-track waar ZZ Top zich niet voor zou hoeven te schamen. Nieuwe gitarist Robin Freeman leeft zich heerlijk uit.

Verder, blijft het genieten. Het titelnummer, ook van de band zelf, blijkt een fantastische ballad te zijn, waarin zangeres Monique met speels gemak de hoofdrol naar zich toe trekt. De mix is fantastisch, 100% in balans. De andere hoofdrol is voor de harmonica van Michel; hij maakt de song tot een doordringend duet tussen harmonica en zang. Al met al begint dit schijfje een hoogtepunt in de Nederlandse Chicago-blues te worden.

"Walk On" (van Sonny Terry en Brownie McGhee) krijgt een scheutje country mee, wat het arrangement verrijkt. Ik kan me bij een live-uitvoering van alles voorstellen, behalve dat het

publiek stil blijft zitten.

Ons aller held BB King krijgt ook zijn beurt: "Woke Up This Morning". Zijn adepten zullen tekeer gaan en zeggen dat het niet kan, maar deze versie is beter dan het origineel. Dat zal ook te maken hebben met de beperkte techniek waar BB King het destijds mee moest doen, maar toch. Nu is het een complete song, i.p.v. een gitaarnummer.

De resterende vier zijn allemaal eigen nummers, met nog een bonustrack, "More Trouble".

"Enough", een prachtige slow, laat bij mij weer, net als bij de vorige plaat, zangeres Monique vergelijken met Anouk. Wie nu die vergelijking wint, laat ik nog even in het midden.

"Way Too Long" is een lekkere shuffle. Inmiddels zit ik er helemaal in, en ben ik het eerste gedrocht vergeten. De laatste nummers bieden meer van hetzelfde en daar heb ik geen enkel bezwaar tegen. More Trouble verrast wel: een van de heren doet nu de vocalen, op ook sublieme wijze. Al met al laat St. Louis Slim horen de artistieke zaken uitstekend voor elkaar te hebben. Het is een uitgebalanceerde band geworden, die hopelijk op veel podia haar kunsten mag vertonen. In september is de agenda lekker gevuld en op 1 september spelen ze bij mij in de buurt, dus eindelijk ga ik ze zien, ik kijk er naar uit!. Zie je ze bij jou in de buurt aangekondigd?: ga!

En die vergelijking met Anouk? Monique wint....

Ton Odiijk

D-TALE BREATHE IN

D-Tale is een band die bestaat uit Mario Pešić op gitaar (geboren in Kroatië, opgegroeid in Amerika en nu al weer jaren woonachtig in België); Patrick Cuyvers op Hammond & piano; Steve Wouters op drums en Bredenaar Eric Wels op bas. Muzikanten die hun sporen al ruim verdiend hebben in de muziek (o.a. Magic Frankie, Camden, Hideaway).

Goed op elkaar ingespeeld ook en een band die zijn eigen weg gaat. Het spelen van muziek is voor hen het ontroeren en het meeslepen van mensen in hun passie voor die muziek en hiermee hebben ze in de loop der jaren een stevige live-reputatie opgebouwd. Eind 2015 kwam hun eerste album "Come Out And Play" uit en nu al brengen zij no. 2 "Breathe In" uit, een zelfgeproduceerde cd, samen met JB Biesmans.

De muziek is van de gezamenlijke D-Tale leden en de teksten heeft Mario samen met zijn broer Ivo geschreven. Met "She Can't Get Enough" krijgen we direct de D-Tale op ons bord, zoals de band het wil. Stevige akoestische gitaar en rauwe zang met een gastrol voor Lazy Horse (dit is een naam die echt thuishoort op deze cd) op slide. "Hold On" brengt ons een blues waar de soul van afdruipt! De Hammond is zo heerlijk en de harp is heel subtiel aanwezig. Zang is vanuit het hart en wordt overgenomen door een mooie soulvolle gitaarsolo. Om lekker los te gaan is er "Gotta Stop Drinking", een nummer dat zeker zou aanslaan in Amerika en ook bij ons zeker gehoor zal krijgen. Het heeft een hoog meezing gehalte. Ga maar lekker swingen op "Gun In My Pocket", met Big

Dave op harmonica. Begeleiding is swingend en er wordt naar een heerlijk instrumentaal stukje toegewerkt. Het gitaarwerk op "Long Gone" mag wel op vol volume beluisterd worden, hoor hem los gaan! Mario laat zijn zang in het nummer "Money Talks" prachtig sturen door de band. Wat een funky song. "Refugee" vindt ik een rustpunt op de cd, wat totaal niet misstaat tussen de rest. Met dit nummer laat D-Tale horen dat ze veel in hun mars hebben. En met "Breathe In Blues" is er een blues met een gitaar, die je beetpakt en meesleept. De Hammond begeleidt dit alles heel subtiel. Met "Easy Come, Easy Go" sluit D-Tale de cd af. Het is een instrumentaal nummer wat mij wel raakt; heerlijk relaxed en de gitaar 'zingt' schitterend!

Al met al een hele sterke cd met veel variatie. Na een aantal keren beluisteren werd hij alleen maar mooier. De band laat inderdaad horen dat zij D-Tale zijn en delen dit graag met veel passie en kracht.

Wat mij betreft: Kom zo gauw mogelijk op tournee door Nederland, want hier moeten jullie iedereen deelgenoot van maken!

John van der Linden

RONN VAN ETTEN SHADES OF BLUE'S

Ronn van Etten: componerende dichter, bandlid en solo-performer, nam zijn eerste stappen in de muziek al op zijn elfde levensjaar en sinds die tijd speelt hij gitaar en toetsen in verschillende bands, waar later ook bas en drums bij komen. Muziek is zijn - uit de klauwen gelopen – hobby. Vanaf 1995 neemt hij de zelfgeschreven nummers op en er zijn in de loop der jaren diverse cd's en dvd's (zie Spotify, Facebook, YouTube) uitgegeven. Of het nu Nederlands- of Engelstalig is, Ronn draait er zijn hand niet voor om.

Dat hij van alle markten thuis is, blijkt wel uit de vele formaties waar hij graag het podium mee bevolkt. Ook duetten, zoals Ron & Rosy, waarmee hij meestal covers zingt, gaat hij niet uit de weg. En in 2017 komt Ronn met de cd Shades of Blue's. Wat brengt Shades of Blue's ons? Pijn, verdriet en frustratie, maar ook kracht. Zeventien nummers, die allen geschreven en ingespeeld zijn door de "one-man-band" Ronn van Etten. Na een rustig begin met onder andere "Nothing Lost Today", "Concerned" en "Endless Road", worden we meegenomen in een bluesy

trip van echt hoogstaand niveau. De pop, rock en blues nemen je mee en laten je genieten van het talent van deze man. Ontmoeten Eric Clapton en Pink Floyd elkaar in het nummer "Out There"? Het instrumentale "Slow Blues" is heerlijk en de R'n'R van "Nobody's Fault" is ook een genot. Er wordt, in mijn oren, hele goede blues gespeeld, langzaam of up-tempo.

Is er, of zijn er uitschieters? Ja, luister maar eens naar het geweldige "Slips Away", een topper, en naar "Paris Is Crying" en "Woke Up To Have A Nightmare", deze songs herinneren ons helaas aan wat er vorig jaar in Parijs gebeurd is! Al met al heeft Ronn met Shades of Blue's een hele leuke cd afgeleverd, die wel wat aandacht verdient. Ronn van Etten:" Shades of Blue's started out as an intended (fully and only) blues album. It turned out different. Inspired by several shady and shocking events, I wrote several "a bit different" songs for this album. This album is dedicated to all the too many victims of acts of terror and war, all over the world".

John van der Linden

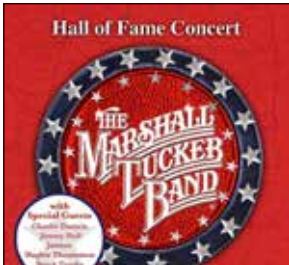

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

ROOTS MAIL MUSIC
Van Goorstraat 4
4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-522235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

**VOOR AL UW BLUES
& ROOTS MUZIEK!**

HALL OF FAME CONCERT

De late jaren 60 en vooral het begin van de jaren 70 van de vorige eeuw zijn de bloeitijd van de zgn. southern-rock, een mix van rock, rhythm and blues, jazz, country en gospel.

In het zuiden van de VS ontstaan bands als The Allman Brothers, Lynyrd Skynyrd, The Outlaws, Charlie Daniels Band, Atlanta Rhythm Section, Wet Willie, enz.

Ook **The Marshall Tucker Band** hoort in dit rijtje toppers zeker thuis. Opgericht in 1972 in Spartanburg, South Carolina, bestaat deze band dan uit zanger Doug Gray, leadgitarist, zanger Toy Caldwell, toetsenist, saxofonist en fluitist Jerry Eubanks, ritmegitarist George McCorkle, drummer Paul Riddle en bassist Tommy Caldwell. The Marshall Tucker Band (vernoemd naar een pianostemmer uit Spartanburg), krijgt een

platencontract bij Capricorn Records en in 1973 verschijnt hun debuutalbum 'The Marshall Tucker Band'. Hun meest succesvolle album is 'Carolina Dreams' uit 1977.

In 1980 komt bassist Tommy Caldwell bij een auto-ongeluk om het leven en neemt Franklin Wilkie zijn plaats in. In de jaren '80 zijn er nog meer wisselingen in de samenstelling en in 1993 overlijdt ook medeoprichter en componist Toy Caldwell. The Marshall Tucker Band bestaat anno 2017, 45 jaar na hun oprichting nog steeds. De huidige bezetting bestaat uit zanger Doug Gray, toetsenist, saxofonist en fluitist Marcus James Henderson, de gitaristen Chris Hicks en Rick Willis, bassist Tony Black en drummer B.B. Borden.

info@walvisverbouwingen.com

Walvis

VERBOUWINGEN
onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

Op 19 september 1995 geeft The Marshall Tucker Band een concert in The Memorial Auditorium in Spartanburg, South Carolina. In 2013 werd hiervan een album uitgebracht en vorige maand werd dit concert opnieuw op cd uitgebracht onder de titel: **'Hall Of Fame Concert'**.

The Marshall Tucker Band werd tijdens dit concert bijgestaan door een keur aan bekende en bevriende artiesten. Bij de opening van het concert heet de executive director van The Hall of Fame het publiek welkom en vraagt een applaus voor de 22 leden van The Marshall Tucker Band, waarna de band meteen hun grote hit *Heard It In A Love Song* inzet en waarvan het refrein massaal wordt meegezongen. Daarna volgt een spetterende versie van *This Ol' Cowboy*, met Jimmy Hall van Wet Willie op harmonica, Charlie Daniels op fiddle, twee roffelende drummers, gitaarduels en fluitsolo's. Charlie Daniels speelt vervolgens een spetterende violsolo en Ronald Radford een verschroeiende gitaarsolo op de instrumentale *Long Hard Ride*.

Prachtig is de steel gitaar in *Desert Skies* en Jerry Eubanks heeft zijn fluit hier ingeruild voor de saxofoon. *Searchin' For A Rainbow* wordt opgedragen aan de gebroeders Toy en Tommy Caldwell. Een prachtige countryrocker met wederom een mooie steel van Radford. Extra drumkracht wordt hier bijgedragen door Butch Trucks van The Allman Brothers Band.

Fire On The Mountain was altijd een van mijn favoriete songs van The Marshall Tucker band en dit is het enige nummer dat niet is geschreven door Toy Caldwell, maar door gitarist George McCorkle. Heerlijk nummer met die fluitsolo en de fiddle van Daniels, de steel, de slidegitaar en het orgel. Na de bijna vijftien minuten lange stomende uitvoering van *24 Hours At A Time*, met maar liefst twee saxofonisten, een drumsolo van Paul Riddle en gierende gitaren gaat het tempo iets omlaag in de countryballad

In My Own Way met weer de bekende fluitsolo's. In *Ramblin'* rockt de band er ruim tien minuten op los en boksen vijf gitaristen tegen elkaar op. Een heel mooi akoestisch intermezzo is het aan Toy en Tommy Caldwell opgedragen *Asking Too Much Of You*, waarin zanger Doug Gray slechts begeleid wordt door George McCorkle en Rusty Milner op akoestische gitaar. Het concert wordt besloten met de hit *Can't You See*, waar naast Gray, Jimmy Hall de leadvocals voor zijn rekening neemt.

Conclusie:

The Marshall Tucker Band was altijd al een van mijn favoriete southern-rockbands en het album 'Hall Of Fame Concert' bevestigt dit voor mij nogmaals. Southern-rock van grote klasse.

Gerrit Schinkel

250 verschillende bieren

Het
Bierhuis

Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857

ROCK HOME FOUNDATION
&
SR & BB
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA
Present:

Maandag 4 sept. 2017 Shut Up & Listen Sessie, Bel Air 20:30 u
Cafe Bel Air, Boschstraat 174, Breda

Zak Perry & Vern Vennard (USA)

gratis
entree

Zak Perry is nu al weer zo'n 15 jaar de voorman van The Zak Perry Band, een southern soul en (blues) rock band, die verder bestaat uit Vern Vennard (slide gitaar, B3 orgel), Jason Charron (drums) en Chris Hughes (bas). The Zak Perry Band, die wel wordt vergeleken met bands als Gov't Mule en Lynyrd Skynyrd, stond in het voorprogramma van o.a. Cheap Trick, The Outlaws, Derringer, Blackfoot en Survivor. Vanavond een akoestisch "Shut Up & Listen" concert, waarbij Zak Perry slechts begeleid wordt door gitarist Vern Vennard. De songs variëren van rustig, ingetogen en mooi met melodieuze akoestisch gitaarwerk tot liedjes die wat feller zijn met gitaarsolo's en de gedreven zang van Zak Perry. Perry en Vennard vullen elkaar prachtig aan in hun gitaarspel en de backing vocals van Vennard zijn uitstekend. Mooie akoestische Americana.

<https://www.youtube.com/watch?v=asWFJ8YFVtk>

[Café/zaal Bel-Air](#)

GREEN TERMINAL
taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort
... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Michael de Jong opgenomen in The Dutch Blues Hall of Fame

Ergens in de jaren negentig zag ik Michael De Jong voor het eerst in de kleine zaal van het Muziekcentrum Vredenburg van Utrecht optreden. Ik werd ingepakt door de man. Op een gegeven moment is hij bij mij een paar jaar uit beeld geraakt, maar Bert Lek zette hem weer in mijn vizier met een optreden in het Lingehuis, in Geldermalsen.

Michael de Jong kondigde vorig jaar zijn afscheidstournee aan waarbij ik dacht 'Ik wil er niet één missen'. Agenda-technisch bleek dat onhaalbaar, maar daar waar het kon was ik er.

Het meest indrukwekkende in deze reeks was het optreden in Dordrecht. Michael had een poos in het ziekenhuis gelegen en ongeveer twee weken later bestormde hij het podium in zijn hometown en speelde ruim drie uur plus pauze. Soms naar adem snakkend, wetend dat zijn gezondheid broos is, wordt de bewondering alleen maar groter.

Vervolgens komt in januari het verlossende bericht tijdens het optreden in de Pluk te Geldermalsen dat de man is voorgedragen om opgenomen te worden in de Dutch Blues Hall of Fame. Een mooiere erkenning kan er niet plaatsvinden voor

de man die geen blues speelt maar blues is. Met alle respect voor de artiesten die er al in stonden, kan er niemand tippen aan het oeuvre van de de Jong die, zoals bekend in de VS opgegroeid is en geïnspireerd raakte door met name Jimmy Reed en zijn eigen teksten is gaan schrijven. Vrijwel ieder jaar brengt hij wel een cd uit en de een is nog mooier dan de andere. De teksten zijn vaak aangrijpend, poëtisch, verhalend, uit het leven gegrepen of bedenkt u het zelf maar, liefde? Zelf zei hij eens tijdens een optreden dat hij postuum een award zal krijgen. Zover komt het gelukkig niet.

Een dikke handvol optredens en weer een paar jaar later komt, zoals hiervoor reeds gemeld, in theater De Pluk in Geldermalsen het verlossende woord en een bord het podium op met de aankondiging. Michael werd verteld dat hij een aantal gasten mocht uitnodigen en hij riep meteen dat Willem van Dulleman op de lijst moest en daarmee maakte hij een mooi bruggetje naar het heden, want Willem werd bereid gevonden het bijbehorende beeld dat met veel zorg door Leo Gabriëls werd gemaakt voor de Dutch Blues Foundation, uit te reiken.

De middag voorafgaand aan het optreden bij BluesInWijk was het erg onzeker of het optreden wel kon doorgaan. Michael had veel last van een ontsteking in zijn linkerarm. Tijdens het optreden had hij zichtbaar last en het respect werd alleen maar groter. De zaterdag er na werd met enige spoed een zware antibioticakuur door zijn artsen in het ziekenhuis voorgeschreven en De Jong moest smeken om niet te hoeven blijven. Een bluesvriend riep na afloop dat het de intensiteit van de foto's ten goede komt en dat is ook een benadering....

De optredens rondom Michael de Jong staan er bekend om dat iedereen zijn mond houdt. Zo ook deze aflevering. Het ontlokt hem de uitspraak "Why are you so quiet?". Vermoedelijk omdat hij in het verleden wel eens iemand heeft

toegesproken die minder respectvol was tijdens zijn optredens.

September vorig jaar, bij de cd presentatie van zijn laatste schijf 'Requiem For The People' in Paradiso te Amsterdam vertelde hij aan zijn laatste toer te beginnen, maar gaf tevens aan dat hij nooit stopt met liedjes schrijven. Ik schreef toen, "zwaar onderschatte Bluesman", maar deze quote is nu dus, terecht, achterhaald. Ik vroeg mij wel af wie dan de liedjes van Michael kan vertolken? Met dezelfde intensiteit is een lastige opgave, maar het zou toch mooi zijn als deze muziek voort blijft leven.

Er staan voor zijn laatste gig vier 'akoestische vriendinnen' klaar in de vorm van vier gitaren om zijn teksten te ondersteunen. Het is werkelijk doodstil in de kleine ruimte waar een krappe honderd mensen in passen. Hij roemt een van zijn speelkameraden waar hij al zo lang (30 jaar) op speelt en verontschuldigt zich als er een snaar breekt met 'no problem', maar daarna zien we deze 'oudgediende' helaas niet meer terug, omdat hij met een andere gitaar het juiste gevoel van bepaalde nummers niet goed kan overbrengen en een nummer wezenlijk anders klinkt.

Om zijn besluit kracht bij te zetten dat dit de laatste tour is, vertelde hij eerder al waarom. De zelfspot daarin is mooi als hij een video van zichzelf terugziet waarbij hij na een nummer naar adem zit te happen en zichzelf volledig voor joker vindt zitten. Vanavond is zo'n avond. Des te groter is het respect dat hij het toch gaat proberen en tegen de afspraak in toch weer langer speelt dan

overeengekomen. Michael zingt nog even vurig en venijnig als vroeger, zijn stem heeft iets aan kracht ingeboet misschien, maar is stevig genoeg om de meeste mensen te kunnen blijven boeien. Hij neemt de tijd om te stemmen en is kritisch op zichzelf. Hij verhaalt tussen het stemmen van zijn gitaar door en geeft zijn inzicht op zijn leven. Michael is ironisch, soms cynisch en vooral humoristisch. Vaak gaat het over hoe hij tegen het leven aankijkt, wat hij voelt, wat hij meemaakt op het gebied van politiek, religie en de pijn. Emotionele pijn, maar ook fysieke pijn. Zichtbaar deze keer, helaas, maar petje af.

Waar hij de vorige keren 'Requiem'... in zijn geheel speelde in de eerste set, heeft hij nu een playlist voor zich liggen waar geen fluit van terecht komt. Hij speelt wat er in hem op komt.

Na bijna twee uur en een toegift is de koek op. De Jong krijgt na afloop een staande ovatie. De Award wordt door Willem van Dullemen uitgereikt en Dirk de Hen van de Dutch Blues Foundation heeft in een toespraak het leven van De Jong in een notendop mooi verwoord.

Een volgende toer zit er niet meer in, zijn gezondheid laat het niet meer toe, maar De Jong blijft muziek componeren en cd's maken tot hij er bij neervalt, zo verzekerde hij ons.

Een hele geruststelling.

(Paul Scholman)

Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555

Qprint BREDON
Quality / Print / Design

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender Sept 2017

01 sept.	The Lachy Doley Group,	De Bosuil ,	Weert NL
02 sept.	Dusink Blues,	L'Esprit ,	Rotterdam-IJsselmonde NL
02 sept.	Mr. Boogie Woogie,	café Burgers & Beers ,	Roosendaal NL
02 sept.	Bill Calahan,	OLT Rivierenhof ,	Deurne / Antwerpen B
02 sept.	Yellowtime Music Festival ,	Busser 30,	Geel B
	Highway to the Blues, Sugar Queen and the Straight Blues Band, The BluesBones, Guy Verlinde & the Houserockers		
02 sept.	Bluesrock Festival Tegelen ,	Openluchttheater De Doolhof,	Tegelen NL
	The Yardbirds , The Dynamics, The Liberators, Danny Vera, Nine Below Zero, Michelle David &The Gospel Sessions, Jan Akkerman 70 & Special Guests.		
03 sept.	Dusink Blues,	café Parkzicht ,	Breda NL
03 sept.	The Blue Clay,	't Vermaeck ,	Rijen NL
03 sept.	Big Ritch and the Blacksmith Company,	De Gouden Leeuw ,	Dongen NL
03 sept.	St.Louis Slim,	café Die Twee ,	Bergen op Zoom NL
03 sept.	The Bluestalkers,	café De Afzakerrij ,	Veghel NL
04 sept.	Zack Perry & Verne Vennard,	café/zaal Bel-Air ,	Breda NL
08 sept.	Robbert Fossen en Thomas Toussaint,	café De Afzakerrij ,	Veghel NL
08-10 sept.	Oosterhout Blues & Roots Festival ,	Div. Locaties centrum	Oosterhout NL
	Big Bo, Dicemen, Harvey Blom Band, Jan de Bruijn Band, Sean Webster, Sweet Mary Jane, The Rude Move, The Sauce, more t.b.a.		
09 sept.	Tom McRae,	Het Zwiynshoofd ,	Bergen op Zoom NL
09 sept.	Sugar Mama,	L'Esprit ,	Rotterdam-IJsselmonde NL
10 sept.	King of the World,	c.p. Roepaen ,	Ottersum NL
16 sept.	Andre van den Boogaart & The Tornados,	Heyhoef Backstage ,	Tilburg NL
16 sept.	Bluestreat,	L'Esprit ,	Rotterdam-IJsselmonde NL
16 sept.	10 Jaar Nispen Blues ,	De Gouden Leeuw,	Nispen NL
	Barrelhouse, Hoodoo Monks, Mike's Electric Mud, Stackhouse, Uncle Jimmy		
16 sept.	Blues Alive ,	Theater De Weijer,	Boxmeer NL
	Meena Cryle & The Chris Fillmore Band, Kat Riggins, Keith Dunn Band, Dede Priest		
16-17 sept.	Breda Barst Festival ,	Valkenberg park,	Breda NL
	Met o.a. Sass Jordan, My Baby, The Grand East, Darlyn, Demira, Tamino, e.v.a.		
21 sept.	Chris Pureka,	c.c. De Breughel ,	Bree, B
22 sept.	Wille & the Bandits,	De Bosuil ,	Weert NL
23 sept.	River Zydeco Band, Big Bayou Bandits,	L'Esprit ,	Rotterdam-IJsselmonde NL
23 sept.	The Rude Move,	café De Klomp ,	Etten-Leur NL
23 sept.	Mojo Hand,	café Lambiek ,	Tilburg NL
23 sept.	Big Bo,	Hippe Happen Festival ,	Groote Wielen, Den Bosch NL
24 sept.	Farstreet,	café Kerkzicht ,	Roosendaal NL
24 sept.	Layla Zoe & Sass Jordan,	De Bosuil ,	Weert NL
24 sept.	The Providers,	Crossroads cafe ,	Antwerpen B
25 sept.	Guy Verlinde,	Ons Café ,	Someren NL
28 sept.	Mercy John Trio,	Witte Kerkje ,	Terheijden NL
29 sept.	Freelance band,	DJS ,	Dordrecht NL
30 sept.	Sweet Bourbon & The Bourbonettes,	L'Esprit ,	Rotterdam-IJsselmonde NL
30 sept.	Big Bo,	café De Hoppel ,	Schijndel NL

Kleur bekennen

Wij mensen zijn onderverdeeld in twee varianten: mannen en vrouwen. Dat is handig voor de voortplanting. Dat is bij bijna alle dieren ook zo. Dat werkt goed want er zijn in de afgelopen millennia vele mensen bij gekomen. Soms is het land zelfs zo vol dat een narcistisch staatshoofd bepaalt dat men maar 1 kindje mag.

Nu gebeurt het wel eens dat er iets niet helemaal goed gaat en dat de persoon zeer gefrustreerd leeft in het lichaam van de andere sekse. De artsen van tegenwoordig kunnen met knip- en plakwerk het geslacht dan veranderen zodat er weer lang en gelukkig verder geleefd kan worden.

Maar nu blijkt dat het zeer schrijnend is als men in de trein zit en het knip- en plakwerk van de arts nog niet helemaal af is. De conducteur roept om: "Dames en heren het volgende station is Den Haag Laan van Nieuw Oostindië." En dan denk je ja, tegen wie heeft hij het nou? Ik ben nog een heer maar ik voel me een dame, moet ik uitstappen of niet? En voor je t weet zit je al op station Vlissingen. Dat kon absoluut niet langer dus de mensen (ja je weet t niet) van de NS hebben besloten om voortaan 'beste reizigers'

om te roepen in plaats van het aanstootgevende 'dames en heren'.

Ondertussen blijkt het bij dezelfde NS onmogelijk te zijn om een toilet in een Sprinter te plaatsen, onontbeerlijk voor mensen(!) met diverse gezondheidsklachten of dames (sorry) tijdens hun menstruatie.

Ook enkele Nederlandse gemeenten hebben

inmiddels besloten tijdens vergaderingen dames en heren niet meer apart te noemen maar gaan over op 'beste mensen', en hebben een apart toilet voor transgenders gerealiseerd.

Transgender zijn lijkt me erg lastig en ik ben blij dat er over gepraat kan worden en er oplossingen voor zijn. Ik wens deze mensen veel geluk en plezier in hun leven, maar hee, ik wens dat voor

van KrusdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankrusdijkautos.nl

alle mensen! De aankondiging van een geboorte is een uitdaging geworden. De traditionele roze of blauwe attributen waarmee duidelijk wordt of er een jongen of een meisje is geboren zie ik afglijden naar een ouderwetse traditie.

Er wordt aangekondigd dat er een mens is geboren en welk geslacht dat dan is doet er niet toe. Kies de kleur die je wilt. Pimpelpaars, turquoise

of Kretablauw als het maar niet te mannelijk of vrouwelijk is. Zwart raad ik trouwens met klem af.

By the way, oma's zijn ook allang niet meer herkenbaar door bloemetjesjurken, incontinentie-artikelen en tasjes met pepermuntjes, toch?

De huidige generatie oma's heeft dat allang niet meer. Die lopen op Nikes en Netflixen heel wat af. En wees ook maar niet bang voor zelfgebreide roze of blauwe sokjes want daar hebben oma's van 2017 echt geen tijd meer voor!

d-media

webdevelopment and more

<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

The Beast
Nr. 1 of 666

Right from the Revelation Cave of Patmos

Web: www.thebeast.zone

First Blues Album: Route 66.6
On Soundcloud:
<https://soundcloud.com/thebeast16>

The Beast
Route 66.6 Album · 2016

- 1 Gipsy Woman, The Beast, DEMO, B
- 2 Hot Summer Nights`, DEMO, The B
- 3 Lord Help Me, DEMO, The Beast, Ba
- 4 Lazy Days, The Beast, For Michelle

[The Sherman Holmes Project - The Richmond Sessions](#) (31 juli)

Sherman Holmes van de Holmes Brothers heeft onlangs zijn eerste solo-opnames in zijn meer dan 50-jarige carrière uitgebracht. Op dit album laat Sherman de geest van de Holmes Brothers voortleven door de songs opnieuw vorm te geven zoals de brothers dat deden.

Special guests o.a. Joan Osborne, Sammy Shelor en Rob Ickes.

[Chris Barnes – Hokum Blues](#) (1 aug.)

Rhythm and Blues in a comedy style mixed with some Jump Blues and Ragtime elements! Fantastic production! Jimmy Vivino (Conan O'Brien Show) guitar, Will Lee (David Letterman's CBS Orchestra) bass, Shawn Pelton (Saturday Night Live) drums, Bette Sussman (Bette Midler's musical leader) piano, and Steve Guyger (Jimmy Rogers Blues Band) harmonica!

[Rick Estrin & The Nightcats – Groovin' in Greaseland](#) (18 aug.)

features 13 original songs, 11 by Estrin (including one co-write with Andersen) and one each by Andersen and Farrell. The band's dazzling performances brings the songs to life as richly detailed characters spill their secrets and share their stories. One listen makes it clear that this is one of the tightest and most original groups in any genre, constantly inspiring each other to new heights.

[Lily Hiatt – Trinity Lane](#) (25 aug.)

If the name of the title track from Lilly Hiatt's forthcoming cd/lp didn't make it clear, the song's video will. "Trinity Lane" is a raw, country-fried rock-and-roll tune about living off of the road that cuts through the neighborhoods north-east of downtown Nashville. It's a good driving song, all bouncing piano and crunching guitar, which is part of what makes the video so appropriate, following Hiatt as she steers around East Nashville.

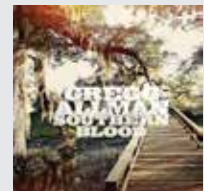
[Walter Trout – We're all in this together](#) (1 sept)

Voordat je überhaupt een noot hebt gehoord, heeft 'We're All In This Together' je aandacht al te pakken. In samenwerking met veertien wereldsterren – waaronder Mike Zito, Warren Haynes, Joe Bonamassa, Kenny Wayne Shepherd, John Mayall en Randy Bachman – heeft Trout het meest bewonderenswaardige album van het jaar geschreven. "Het was een pittige klus ja om deze plaat bij elkaar te krijgen," geeft hij toe. "Maar ik denk dat ik gewoon een boel vrienden heb, snap je....?"

[Gregg Allman – Southern Blood](#) (8 sept.)

This album serves as a remarkable final testament from an artist whose contributions have truly shaped rock & roll throughout the past four decades. This emotionally expansive collection of songs written by friends and favorite artists including Jackson Browne, Willie Dixon, Jerry Garcia & Robert Hunter, Lowell George and Spooner Oldham & Dan Penn serves as a salutary farewell to his legion of devoted fans and admirers.

CD/LP EN DVD NIEUWTJES

[Sweet Bourbon – Night turned into day](#) (9 sept)

Op de nieuwe CD van Sweet Bourbon staan 11 eigen nummers, goed voor bijna 55 minuten luisterplezier! De CD is zijn geheel of per nummer te downloaden op diverse digitale kanalen, maar bestellen bij Sweet Bourbon is natuurlijk veel leuker! Dan krijg je een fraai digi-pack thuis met een zestien pagina's tellend boekje met songteksten en foto's. Bestellen kan via de [contactpagina](#) van SB. *CD presentatie zaterdag 9 september in de DRU te ULFT:

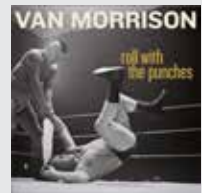
[Simo - Rise & Shine](#) (15 sept)

Op Rise & Shine komt SIMO met een fris, nieuw geluid. Het album staat bol van rokerige soul ballads, psychedelische rock instrumentals, scherpe, bluesy bangers en funky rocksongs die niet onderdoen voor legendarische Stax releases. In de studio ontsteeg SIMO elke voorspelbaarheid en heeft een genuanceerde plaat geproduceerd die hun visie, talent en onweerlegbaar hun groei representeert.

[Van Morrison - Roll With The Punches](#) (22 sept)

Op dit 37e studio album van Morrison vinden we een selectie van Rhythm & Blues klassiekers van o.a. Bo Diddley, Mose Allison, Sister Rosetta Tharpe and Lightnin' Hopkins; rauwe intieme interpretaties van enkele hoekstenen van de Rock 'n Roll. Daarnaast vijf zelfgeschreven nieuwe songs. Geproduceerd door Van himself en opgenomen met een sterrenteam van studiomuzikanten als Chris Farlowe, Georgie Fame, Jeff Beck, Paul Jones and Jason Rebello. Verkrijgbaar op CD en dubbel-LP

[Tommy Castro & The Painkillers - Stompin' Ground](#) (29 sept)

A dozen irresistible new tracks split between fresh Castro originals and revitalized versions of songs that inspired Tommy when he was coming of age in San Jose, California. Guest artists include David Hidalgo of Los Lobos, Charlie Musselwhite, Danielle Nicole (Trampled Underfoot) and Mike Zito.

Op 17 nov. zal Tommy Castro en zijn band live te bewonderen zijn in Mezz Breda !

[Chris Rea - Road Songs For Lovers](#) (29 sept.)

Zoals menig groot artiest is Chris Rea in het bezit van een geheel eigen unieke artistieke visie en heeft hij altijd zijn eigen pad bewandeld. Alhoewel hij wereldwijd gezien wordt als de eeuwige buitenstaander heeft hij met zijn muzikale DNA een onuitwisbare indruk in de muziekindustrie achtergelaten. Hij zal in september zijn nieuwe album 'Road Songs For Lovers' uitbrengen en start tevens een nieuwe tour in Europa en de UK. Op 7 oktober zal hij ook in theater Carre Amsterdam optreden.

[Rob Mo – From Scratch](#) (29 sept.)

Eerste cd onder de naam van "Rob Mo" (goed afgekeken van Keb Mo') het nieuwe trio-project van **Roberto Morbioli**, die we natuurlijk kennen van zijn band Morblus en als begeleider van Big Daddy Wilson. Met dit trio, wat begin 2017 is opgericht, wil Roberto meer focussen op een krachtiger rock-achtige sound.

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV
van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda
T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857
E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boekingen:

srbb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden
info.srbb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ton Odijk, Ger van Leent, John van der Linden, Judith Cosman
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Emily Pals
Druk: Q-Print Breda

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebrouinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®